

William Engdahl: Duch Brzezinského formuje eurasijskou geopolitiku Washingtonu

- CZ24 News | 21. března 2022

Jednou z nejnápadnějších charakteristik skutečně skvělého Trumpova prezidentování do dnešního dne je to, jak dokonale se vývoj současné politiky, pomineme-li záměrné kouřové tweety a skandál, řídí základní strategií geopolitiky Washingtonu, datující se minimálně od r. 1992. Je tomu tak i v případě posledního nešťastného a silně ilegálního jednostranného rozhodnutí odstoupit od íránské jaderné dohody. Je tomu tak i v případě neúnavné studenoválečnické demonizace Ruska a zavádění zákeřných nových sankcí. A je tomu tak i v případě vynořující se obchodní války, kterou Trumpova vláda zahájila s Čínskou lidovou republikou.

Na rozdíl od široce zastávané víry, že americký prezident Trump jedná pouze impulzivně či je nepředvídatelný, věřím, že opak je pravdou. Strategická geopolitika Trumpovy vlády je reakcí nikoliv jen samotného prezidenta, ale skryté moci, stálé elity, která ve skutečnosti řídí to, co je někdy nazýváno Deep state. Tato geopolitika z velké části určuje, komu je dovoleno stát se prezidentem.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

První oficiální formulace dnešní zahraniční politiky Washingtonu se objevila v r. 1992, kdy Dick Cheney byl ministrem obrany za Bushe staršího. Sovětský svaz zkolaboval a Bush triumfálně prohlásil Ameriku za jedinou super velmoc. Cheneyho náměstek, Paul Wolfowitz, byl zodpovědný za vytvoření Směrnice obranného plánování, 1994-1999. Bylo evidentní, a později to bylo popsáno senátorem Tedem Kennedym, že jde o imperialistický přístup. V necenzurované části Wolfowitzova doktrína hlásala: „Naším prvním cílem je zabránit opětovnému vynoření se nového konkurenta, ať již na území bývalého Sovětského svazu, nebo jinde... abychom zabránili jakékoliv nepřátelské mocnosti ovládnout region, jehož zdroje by, pod dostatečnou konsolidovanou kontrolou, postačovaly k vytvoření globální mocnosti.“ Za George W. Bushe se Wolfowitzova doktrína opětovně vynořila jako Bushova doktrína, po r. 2002 v rámci příprav na iráckou válku, a jednostrannost a použití preventivní války stanovila jako ústřední body americké politiky.

Základní geopolitika

Když se vrátím k názvu článku, budu citovat knihu z r. 1997, jejímž autorem je zesnulý prezidentský poradce Zbigniew Brzezinski, „Velká šachovnice: Americká nadvláda a její geostrategické imperativy“, abych mohl ukázat, jakou je dnes americká zahraniční a obranná politika za Trumpa. Nejde totiž o nic menšího, než o realizaci Brzezinského geopolitické výzvy a konceptu preventivní války Bushovy-Wolfowitzovy doktríny v kontextu dnešního vynořujícího se

odporu vůči nadvládě Ameriky jako jediné super velmoci.

Brzezinski byl samozřejmě architektem afghánské války Jimmiho Cartera proti sovětské armádě za použití mudžahedínských islámských teroristů vycvičených CIA, saudskou tajnou službou a pákistánskou ISI.

V r. 1997 napsal: ***„Je imperativem, aby se nevynořil žádný eurasijský vyzyvatel, schopný ovládnout Eurasii a tím se postavit Americe.“*** Dále prohlásil: ***„Potenciálně nejnebezpečnějším scénářem by bylo, kdyby se objevila „anti-hegemonistická“ koalice sjednocená nikoliv ideologií, ale rozhořčením... velká koalice tvořená Čínou, Ruskem, možná i Íránem... Zabránění tomuto sblížení si bude vyžadovat americké geostrategické dovednosti na západním, východním a jižním perimetru Eurasie zároveň.“***

Když si k tomu přidáme poslední dokument Pentagonu o Národní obranné strategii, která označuje Rusko a Čínu za největší potenciální hrozbu americké nadvládě, zkombinujeme to s upevňujícími se vztahy mezi Ruskem, Čínou a Íránem po zrušení sankcí v r. 2015, obzvláště v Sýrii, **stává se jasným, co Washington dělá. Všechno se snaží rozbít to, čemu říkám eurasijská vzpoura proti jedinému hegemonovi - osa Rusko, Čína, Írán.**

Jak zdůraznil Brzezinski, ohledně pokračování nadvlády Ameriky, nezáleží na tom, že existují etnické, náboženské či jiné odlišnosti mezi Ruskem, Čínou a Íránem. Americká zahraniční politika po 11. září 2001 stále více nutila tyto tři země spolupracovat, navzdory těmto odlišnostem, na tom, co považují za obranu jejich národní suverenity.

Cíl Rusko...

Podívejme se na nedávné události ve světle Brzezinského eurasijského varování z r. 1997. Washington stál za Británií v případě podvodné aféry s otrávením Skripala, z kterého bylo, bez jakýchkoliv důkazů, obviněno Rusko. Podvodný chemický útok na okraji Damašku byl použit jako záminka pro ilegální americký raketový útok, za ignorování veškerých ustanovení Charty OSN a mezinárodního práva. Při zpětném pohledu šlo o test možné ruské reakce. Ať již americké Tomahawky nebo jiné rakety zasáhly cíl, či ne, byl vytvořen precedent pro Izrael a další americké spojence pro eskalaci útoků na Sýrii a Írán.

Pak jsou zde ďábelské nové ochromující sankce vůči „Putinovým oligarchům“ jako Deripaska a jeho Rusal, druhý největší producent hliníku na světě. Washington se ani nepokouší nové sankce omlouvat nějakým důvodem. Jako důvod [uvádí](#), že ruská vláda byla zapojena do „celé řady zhoubných aktivit po celém světě“.

Nové sankce trestají jakoukoliv západní banku nebo investora majícího podíl v ruských společnostech pod sankcemi, dokonce i když jej koupil před uvalením nových sankcí. Je to nová forma finanční války amerického ministerstva financí, stejně smrtící, jako válka horká, ne-li více. Byla započata po 9/11 a od té doby byla vyladěna do ničivé zbraně, za použití faktu, že za ekonomické globalizace je svět stále závislý u obchodování na americkém dolaru, a stejně tak u devizových rezerv centrálních bank.

Poprvé, po zavedení posledních amerických sankcí vůči ruským oligarchům a společnostem, je zablokována nejen možnost půjčovat si na západních kapitálových trzích. Neruší investoři, kteří v posledních letech investovali miliardy do vybraných ruských společností, byli nuceni své pozice pod tlakem likvidovat, jinak by čelili sankcím za to, že vlastní ruská aktiva. Ale kdo je koupí? Již dvě hlavní společnosti EU pro vypořádání cenných papírů, Clearstream a Euroclear, byly nuceny odmítnout vypořádat ruské cenné papíry pod sankcemi. Rovněž čelí sankcím za to, že vlastní ruské

akcie. Pokud, řekněme, si Čínská státní banka půjčuje na dolarovém trhu, má nyní de facto zakázáno obchodovat s ruskými společnostmi pod sankcemi.

Cíl Čína...

Zároveň Washington eskaluje tlak na Putinovo Rusko prostřednictvím Sýrie a Ukrajiny, kde rozpoutávají první fázi toho, co bude evidentně devastující ekonomická válka s Čínou, za použití obchodu jako počáteční páky. Washington, jak jsem poukázal v předešlém článku, si klade za cíl donutit Čínu upustit od své strategie dosáhnout u čínské ekonomiky během příštích deseti let statut předního výrobce vyspělých technologií. Tato strategie nese název Čína 2025 a tvoří jádro strategické agendy Xi Jinpinga a jeho iniciativy Nové hedvábné stezky.

První ochutnávkou toho, co Washington plánuje ve snaze zabránit Číně stát se světovým vůdcem v oblasti vyspělých technologií v rámci programu Čína 2025, je postup proti předním čínským výrobcům komunikační techniky ZTE a Huawei, hlavním konkurentům Apple. Na ZTE byly Washingtonem uvaleny sankce v dubnu, za to, že údajně prodávala telekomunikační vybavení Íránu. Americkým dodavatelům bylo zakázáno dodávat klíčové komponenty této čínské technologické skupině. Ta dočasně přerušila svoji činnost a pokouší se získat od USA [vyjímku ze sankcí](#).

Cíl Írán...

Nyní, po důrazných protestech Německa a Francie a dalších států EU, Trump jednostranně roztrhal dohodu o íránském jaderném programu. Cílem je evidentně uvalit ochromující sankce na Írán, narušit znatelný pokrok, který započal v r. 2015. Fakt, že EU odmítá odstoupit od dohody s Íránem, bude mít jen malý vliv, protože americké sankce vůči Íránu ohrožují sankcemi i evropské firmy obchodující s Íránem.

Jako součást Trumpova anulování jaderné dohody s Íránem dávají USA dalším zemím, jako Čína či Japonsko nebo země EU, 180 dnů na ukončení všech dohod o nákupu íránské ropy. Evropské společnosti jako Airbus, která má od Íránu mnohamiliardové objednávky na nákup letadel, je budou nuceny zrušit. Od 6. srpna bude nákup amerických dolarů, obchodování se zlatem a jistými dalšími materiály, jakož i letecký a automobilový průmysl, pod sankcemi. Po 4. listopadu budou americké sankce cílit na íránské finanční a ropné instituce a budou obnoveny sankce vůči jednotlivcům z amerického seznamu ministerstva financí.

Jasným cílem je použít devastující nové zbraně amerického ministerstva financí a přesně cílené sankce k dotlačení křehké ekonomiky Íránu do krize. Zároveň se objevují zprávy, že poradce pro národní bezpečnost John Bolton obhajuje opětovné podporování íránské Mujahedeen Khalq, či teroristické organizace MEK, s cílem zahájit nový pokus o barevnou revoluci. MEK [byla odstraněna](#) z amerického seznamu teroristických organizací ministerstva zahraničí ministryní zahraniční Clintonovou v r. 2012.

CENTCOM

Pokud odhlédneme od specifických podrobností každé ze zemí a akcí Washingtonu proti nim, vidíme, že tři eurasijské mocnosti – Rusko, Čína a Írán – jsou systematicky cílem, a doposud se znepokojivou mírou úspěšnosti.

Koncem února generál Votel, velitel amerického velitelství Střed, či CENTCOM, poskytl rozhovor DoD News (Zprávám ministerstva obrany). V něm, mimo uvedení Ruska a obzvláště jeho zapojení

v Sýrii a Číně a její iniciativy Jeden pás, jedna stezka a jejich vojenských základen v Djibouti a jinde, Votel uvedl vazby obou těchto zemí na Írán. Votel řekl: „Jak Rusko, tak Čína kultivují mnohorozměrné vztahy s Íránem. Zrušení sankcí OSN v rámci společného komplexního akčního plánu [otevívá Íránu dveře](#) pro obnovení své žádosti o členství v Šanghajské organizaci spolupráce“.

Ironické je, že simultánní otevření de facto tří front války, třebaže jedna z nich je v tuto chvíli jen na úrovni ekonomické války, vytváří pro tyto tři mocnosti strategický imperativ spolupracovat ještě úžeji. Čína je největším odběratelem íránské ropy. Rusko poskytuje vojenské vybavení a jedná o mnohem větších zakázkách. Každý člen této triády - **Čína, Írán, Rusko - z důvodu vlastního přežití - nemá tváří v tvář geopolitické válce Washingtonu o třech frontách jinou a lepší možnost, než vzájemně spolupracovat jako nikdy dříve, ať mezi nimi panuje jakákoliv možná nedůvěra nebo existují jakékoliv spory.**

[Brzezinski's Ghost Shapes Washington Eurasia Geopolitics](#) vyšel 16. května 2018 na katehon.com.

ZDROJ: katehon.com/article/brzezinskis-ghost-shapes-washington-eurasia-geopolitics

Překlad: Zvědavec